

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1904.

Treść: № 89. Obwieszczenie o nadaniu koncesji na linię małej kolei wąsko-torowej, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulice „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go.

§ 9.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 13. sierpnia 1904,

o nadaniu koncesji na linię małej kolei wąsko-torowej, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulice „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowaniami c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny Spółce kolei drogowych w Libercu na jej prośbę koncesję na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu linii małej kolei wąsko-torowej, na której ruch ma być utrzymywany zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulice „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go, a która to linia ma być zbudowaną w połączeniu z przedsiębiorstwem małej kolei stanowiącym przedmiot obwieszczeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. października 1896, Dz. u. p. Nr. 206, i z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 233, — pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Względem koncesjonowanej kolei korzysta koncesjonariuszka z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w V artykule powołanej na wstępnie ustawy.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) powyższej ustawy uwolnień podatkowych ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Spółka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionej na wstępnie linii małej kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową linię oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający aż do dnia 5. października 1956.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy — złożyć ma koncesjonariuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadająccych się do lokacji sierocich pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego z obowiązania kaucja ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesjonowanej linii kolejowej nadaje się spółce prawo wywłaszczenia po dług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będąc spółce także do wybudowania tych kolej podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

O ile dla celów koncesjonowanej linii kolejowej użyć trzeba dróg publicznych, postarać się ma spółka o pozwolenie obowiązanych do utrzymywania tych dróg względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

Spółka obowiązana jest ponosić koszta urządzeń spowodowanych budową i utrzymywaniem ruchu na wspomnianej na wstępie linii kolejowej, a zabezpieczających swobodną komunikację na istniejących już w czasie koncesjonowania tej linii

państwowych przewodach telegraficznych i telefonicznych w szczególności zaś także koszta ewentualnego przełożenia tych przewodów.

§ 5.

Zresztą oznaczoną na wstępie linię małej kolei należy uważać za integralną część przedsiębiorstwa małej kolei, stanowiącego przedmiot obwieszczeń c. k. Ministerstwa kolej żelaznych z dnia 5. października 1896, Dz. u. p. Nr. 206 i z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 233, a tem samem postanowienia § 5 do 15 pierw wymienionego obwieszczenia z uzupełnieniami wynikającymi z § 5. obwieszczenia z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 233 — mają być analogicznie zastosowane do tejże linii.

Wittek wlr.